

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală cu adresa nr.Înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./21.06.2011 asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L. cu sediul în....., jud. Arad înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./16.06.2011 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR.....2011 și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.2011 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad solicitând anularea acestora pentru taxa pe valoarea adăugată colectată suplimentar aferentă facturii de stornare ARSOL nr.2009 în sumă delei și pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă facturilor emise către un beneficiar din Spania care nu a comunicat un cod valid de TVA.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR.....2011 încheiat de către organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...]

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]

coroborat cu art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

"ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere factic si legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de cate ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate si/sau încrucișate si orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifica si se avizează de seful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul si conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală."

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere si impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contesta numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) *In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”.*

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petenta îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se va pronunța asupra deciziei de impunere ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține pagini. În conformitate cu art. 205 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și/sau aprobate la rambursare se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță.”

În condițiile în care Decizia de impunere reprezintă titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta fiind cea care produce efecte față de petentă și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR.....2011, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR.....2011, s-au reținut următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și solicită anularea parțială a acesteia pentru suma totală delei reprezentândlei taxă pe valoarea adăugată colectată suplimentar aferentă facturii de stornare ARSOL nr.30.09.2009 șilei taxă pe valoarea adăugată colectată suplimentar aferentă facturilor emise cătredin Spania.

Referitor la cuantumul sumei contestate se reține că, în conformitate cu prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2005 privind unele măsuri de natură fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, unde se arată:

„(1) Începând cu data de 1 iulie 2005, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc și se reflectă în contabilitate în monedă nouă, la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin reducere când fracțiunile în bani sunt mai mici de 50 de bani și prin majorare când fracțiunile în bani sunt de 50 de bani sau mai mari. Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, cu excepția celor reținute la sursă, altele decât cele aferente veniturilor salariale, în moneda nouă, cu valori mai mici de un leu se întregesc la un leu.” organul de soluționare a contestației se va pronunța asupra sumei totale delei reprezentândlei taxă pe valoarea adăugată colectată suplimentar aferentă facturii de stornare nr..... 2009 șilei taxă pe valoarea adăugată colectată suplimentar aferentă facturilor emise cătreSL din Spania.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al societății petente, d-nulîn calitate de administrator și poartă ștampila societății, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr.....2011 întocmită de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad și solicită anularea parțială a acesteia, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

- sub aspectul formal a măsurilor luate, petenta consideră că la întocmirea Deciziei de impunere care constituie act administrativ fiscal, inspectorii nu au ținut cont de dispozițiile imperative din art. 65 Cod procedură fiscală și nu au motivat decizia pe bază de probe sau constatări proprii, mărginindu-se să indice sumar motivul de fapt sau temeiul de drept avute în vedere;

- în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată colectată suplimentar pentru factura de stornare ARSOL nr.petenta precizează că, în intervalul 01.10.2008 – 30.09.2009 societatea a emis un număr de 12 facturi către S.C. B S.R.L. B din care 6 facturi au fost încasate

iar 6 facturi în sumă totală delei și taxa pe valoarea adăugată aferentă delei au fost stornate în data de 30.09.2009;

- petenta consideră că în mod eronat inspectorii fiscali nu au recunoscut dreptul legal de a storna facturile emise decât în situațiile în care beneficiarii și-au declarat starea de faliment în condițiile art. 138 lit. d) din Codul fiscal și precizează că în situația în care părțile prin acord comun hotărăsc anularea totală sau parțială a contractului baza de impozitare poate fi ajustată prin emiterea unei facturi de storno;

- stornarea facturilor ca urmare a anulării contractului de prestări de servicii nr. 01/10.10.2008 trebuie analizată atât din perspectiva fiscală cât și din perspectiva Codului civil, petenta subliniind faptul că anularea contractului dintre părți este permisă atât de dispozițiile legale în materie civilă cât și de cele fiscale;

- referitor la taxa pe valoarea adăugată colectată suplimentar pentru prestări de servicii de transport intracomunitar, inspectorii fiscali au constatat că, în anul 2007 societatea a prestat servicii de transport intracomunitar pentruSL Spania conform facturilor nr.....2007, nr.....2007 și nr.....2007 iar urmare solicitării efectuate către Serviciul de legături din cadrul DGFP Arad acesta a confirmat faptul că codul de TVA înscris în facturi ES nu este valabil respectiv că a fost emis în data de 24.01.2011 și a fost valabil până în data de 25.01.2011 ;

- petenta consideră că inspectorii fiscali au adoptat o poziție pur formală și nu una activă așa cum îi obligă dispozițiile art. 7 din Codul de procedură fiscală în sensul că societatea petentă consideră că era necesară o verificare suplimentară care să vizeze un eventual istoric al înregistrărilor neputând accepta ipoteza că organele fiscale spaniole au emis codul de TVA pentru o singură zi deoarece ar fi încălcat dispozițiile relevante în materie de TVA potrivit cărora înregistrarea în scopuri de TVA este obligația persoanelor care desfășoară activități comerciale cu caracter de regularitate;

- societatea petentă consideră că din punct de vedere procedural nu poate fi acceptată situația în care organele fiscale să poată parcurge procedura de înregistrare urmată de anularea înregistrării în scopuri de TVA într-un interval așa de scurt și exemplifică această susținere cu legislația română în care susține că anularea înregistrării codului de TVA poate deveni efectivă doar după un termen minim de 30 de zile;

- societatea petentă consideră că doar organele fiscale au posibilitatea să cerceteze această posibilă eroare prin procedura de asistență reciprocă în materie fiscală, contribuabilii neavând acces la istoricul bazei de date.

Pe cale de consecință, societatea petentă solicită admiterea contestației și anularea actelor atacate.

II. Urmare verificării efectuate, pe baza datelor și documentelor prezentate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- societatea verificată a emis în perioada 01.10.2008 - 30.09.2009 către S.C. B S.R.L. Bocsig un număr de 12 facturi reprezentând servicii de transport marfă din care 6 facturi au fost încasate iar celelalte 6 facturi în sumă totală delei cu taxa pe valoarea adăugată în sumă delei au fost stornate în data de 30.09.2009;

- referitor la stornarea facturilor neîncasate s-a efectuat un control încrucișat la S.C. B S.R.L. Bocsig (procesul verbal nr.....2011) constatându-se că S.C. B S.R.L. Bocsig a înregistrat factura storno în decontul aferent lunii martie 2011, colectând taxa pe valoarea adăugată în sumă delei;

- organele de inspecție fiscală au considerat că stornarea facturii nu a fost legal justificată, emiterea unei facturi de stornare fiind permisă numai în situația declarării falimentului beneficiarului și pe cale de consecință au procedat la stabilirea unei taxe pe valoarea adăugată colectată în sumă delei;

- pentru prestările de servicii intracomunitare cătreS.L., CUI:, facturate cu facturile nr.....2007 în valoare delei, nr.....2007 în valoare delei și nr.....2007 în valoare delei societatea verificată nu a putut face dovada că clientul stabilit în comunitate are un cod valabil de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat și au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată colectată în sumă delei (.....lei x 19%).

III. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit că petenta datorează suma totală delei reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată suplimentar.

Referitor la capătul de cerere privind suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar aferentă facturii de stornare nr.....2009 emisă de societatea petentă către S.C. B S.R.L. Bocsig, s-au reținut următoarele:

În fapt, societatea petentă a emis în perioada 01.10.2008 - 30.09.2009 către S.C. B S.R.L. Bocsig un număr de 12 facturi

reprezentând servicii de transport marfă, între cele două societăți existând un contract de prestări de servicii (contractul nr.2008).

Din totalul de 12 facturi emise către S.C. B S.R.L., un număr 6 facturi au fost încasate iar celelalte 6 facturi în sumă totală delei cu taxa pe valoarea adăugată în sumă delei au fost stornate în data de 30.09.2009 prin factura seria nr.

În drept, în cauză sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- art. 134 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil în perioada verificată, definește faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată, astfel:

“ ART. 134

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.”

- art. 134¹ reglementează faptul generator iar art. 134² exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, conform căroră:

“ ART. 134¹

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.(...)

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

ART. 134²

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;”,

- art. 138 reglementează ajustarea bazei de impozitare, astfel:

“ Ajustarea bazei de impozitare

ART. 138

Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

a) dacă a fost emisă o factură și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, în condițiile anulării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză,

declarată printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, sau în urma unui arbitraj, ori în cazul în care există un acord scris între părți;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.”

Din documentele existente la dosarul cauzei s-au reținut următoarele:

- în data de 30.09.2009 societatea petentă emite factura seria nr.către S.C. B S.R.L. Bocsig prin care stornează un număr de 6 facturi reprezentând transporturi neefectuate la facturileaceastă factură fiind expediată prin poștă către S.C. B S.R.L. Bocsig la data de 13.10.2009 (petenta anexează copia facturii nr.....2009 emisă de Poșta Română S.A. și a notei de inventar conținând felul trimiterii);

- în raportul de inspecție fiscală nr. F-AR nr.....2011 pe baza căruia a fost întocmită Decizia de impunere nr. F-AR nr.....2011 se arată că, referitor la stornarea facturilor neîncasate de către S.C. S.R.L. s-a efectuat un control încrucișat la S.C. B S.R.L. fiind încheiat procesul verbal nr.....2011 și s-a constatat că S.C. B S.R.L. Bocsig a înregistrat factura storno în decontul lunii martie 2011, colectând taxa pe valoarea adăugată în sumă delei;

- prin adresa nr.....2011, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad – Biroul Soluționare Contestații a solicitat petentei să probeze cu documente de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală afirmațiile din contestație în ceea ce privește anularea parțială a contractului de prestări servicii nr./10.10.2008 încheiat cu S.C. B S.R.L în baza căruia au fost emise facturile de transport;

- societatea petentă a răspuns solicitării prin adresa înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr.....2011 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.....2011 și a completat dosarul contestației cu actul adițional nr.....2009 la contractul de transport.....2008 (copie) din care rezultă că unele servicii de transport facturate în perioada 01.11 – 31.12.2008 nu au putut fi prestate din motive obiective;

- în legătură cu acest document, organele de inspecție fiscală în adresa nr.....2011 de completare a referatului cu propuneri de

soluționare a contestației precizează că nu a fost pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale.

În situația dată, la soluționarea contestației în legătură cu acest capăt de cerere, organul competent are în vedere prevederile art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/24.12.2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează că:

*“(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora **pot să depună probe noi** în susținerea cauzei. În aceasta situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.*

De asemenea, potrivit pct. 182.1 din H.G. nr. 1050/01.07.2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dat în aplicarea art. 182 (devenit după republicare art. 213) din Codul de procedură fiscală, se arată:

“182.1 In temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală”.

Având în vedere prevederile legale prezentate mai sus, precum și faptul că petenta depune documente noi în susținerea solicitării sale, documente care pot avea influență asupra cuantumului obligațiilor fiscale stabilite suplimentar în sarcina sa, se impune desființarea actului administrativ atacat în ceea ce privește acest capăt de cerere pentru ca organul de inspecție fiscală să aibă *“posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”*.

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere documentul depus de petentă, analizând corectitudinea întocmirii acestuia și îndeplinirea condiției de document justificativ, respectiv dacă acesta este în măsură să justifice anularea parțială a contractului de prestări servicii nr.....2008 încheiat cu S.C. B S.R.L în baza căruia au fost emise facturile de transport.

În drept, se va face aplicarea prevederilor art. 216, alin. (3) *“Soluții asupra contestației”* din Ordonanța Guvernului nr. 92/24.12.2003, republicată privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia :

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

La reverificarea creanței fiscale contestate de petentă adică a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă delei aferentă facturii de stornare nr.....2009, se vor avea în vedere și prevederile pct.

102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

"102.5 In cazul în care, ca urmare a desființării actului administrative conform art. 185 alin. (3) (devenit art. 216, alin. 3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat",

precum și ale pct. 11.6 și pct. 11.7 din O.M.F.P. nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează că:

" 11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

În consecință, se va desființa parțial Decizia de impunere nr. F-AR nr.....2011, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă delei aferentă facturii de stornare nr.....2009, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul de control contestat, să reanalizeze operațiunile efectuate de societate în funcție de situația de fapt ce va fi constatată și să efectueze încadrarea corectă a acestora având în vedere prevederile legale în materie, așa cum s-a reținut prin prezenta decizie, și totodată să aibă în vedere și să analizeze și argumentele aduse de societate în susținerea cauzei, precum și toate documentele relevante în vederea clarificării stării de fapt fiscale, întrucât pentru determinarea stării de fapt fiscale, a realității faptelor care generează raporturi juridice ce cad sub incidența legii fiscale, organul de inspecție fiscală trebuie să administreze orice mijloc de probă ținând cont de forța lor probantă recunoscută de lege.

Referitor la capătul de cerere privind suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar aferentă facturilor emise cătredin Spania, s-au reținut următoarele:

În fapt, în perioada 01.05.2007 – 31.05.2007, societatea petentă a efectuat prestări de servicii intracomunitare către clientuldin Spania conform facturilor nr.în valoare delei, nr.în valoare de

.....lei și nr.în valoare delei având înscris pe facturi codul de TVA ES -.....

Organele de inspecție fiscală au solicitat verificarea codului de TVA în sistem VIES cu adresa nr.....2011 și conform răspunsului Compartimentului de schimb internațional de informații a rezultat faptul că acest cod de TVA nu a fost valabil în perioada verificată, respectiv operatorul din Spania cu codul de identificare fiscală seria ES nr. Ba avut cod valid de TVA începând cu 24.01.2001 până la data de 25.01.2011.

În drept, în cauză sunt aplicabile prevederile art.133 alin. (1) și alin. (2) lit.c) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ Locul prestării de servicii

ART. 133

(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi: (...)

*c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri. Prin excepție, în cazul în care serviciul de transport este prestat unui client care, pentru prestarea respectivă, **furnizează un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului, se consideră că transportul are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui:***

1. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în două state membre diferite; sau

2. loc de plecare și loc de sosire sunt situate în același stat membru, dar transportul este efectuat în legătură directă cu un transport intracomunitar de bunuri;”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că pentru prestările de servicii efectuate către un client care furnizează un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului, se consideră că transportul are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA.

De asemenea, în situația în care clientul nu furnizează prestatorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, locul prestării de servicii se consideră a fi locul de plecare a transportului intracomunitar de bunuri.

Din documentele existente la dosarul cauzei, s-a reținut că în timpul inspecției fiscale efectuate, prin solicitarea de verificare nr.....2011

organele de inspecție fiscală au solicitat D.G.F.P. Arad – Compartimentul de schimb internațional de informații verificarea valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA a clienților externi cu care societatea verificată a avut relații comerciale iar din răspunsul primit a rezultat că societateaS.L. din Spania nu a furnizat prestatorului S.C. X S.R.L. un cod valid de TVA.

Având în vedere susținerile petentei din contestația formulată, în considerarea prevederilor art. 213 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicat, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad – Biroul Soluționare Contestații a solicitat Compartimentului de schimb internațional de informații prin adresa nr.....2011 anexată la dosarul cauzei, să verifice valabilitatea codului de TVA ES –.....aparținând societății Spania pentru perioada 14.05.2007 - 30.05.2007.

Cu adresa nr.....2011, Biroul Județean de Informații Fiscale a comunicat că: „operatorul din Spania cu codul de identificare fiscală seria ES nr.....a avut cod valid de TVA începând cu 24/01/2011 până în data de 25/01/2011, se numeștecu sediul în Spania,.....”

Față de cele prezentate mai sus, în condițiile în care codul de TVAînscris în facturile nr..... emise către clientuldin Spania nu a fost valid la data emiterii facturilor rezultă că pentru prestările de servicii reprezentând transport intracomunitar de bunuri înscrise în facturile respective locul prestării este locul de plecare al transportului adică România iar aceste servicii sunt impozabile în România din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală stabilind în mod corect și legal diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă delei x 19%) conform art. 140 alin. (1) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la afirmațiile societății petente din contestație: „ (...) Această verificare suplimentară este cu atât mai necesară cu cât o eventuală eroare nu poate fi verificată decât de organele fiscale, contribuabilii nu au acces la baza de date decât pentru căutări simple fără a putea cerceta un eventual istoric al înregistrărilor.” se reține că, prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1706/2006 a fost aprobată Procedura de solicitare a verificării valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, de către persoane înregistrate în scopuri de TVA în România.

Potrivit pct. 3 din norma legală citată mai sus:

“Persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România pot verifica valabilitatea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, astfel:

a) accesând pagina de internet a Comisiei Europene, la adresa: <http://ec.europa.eu/taxationcustoms/vies/en/vieshome.htm>, utilizând adresa: <http://anaf.mfinante.ro/wps/portal/VIES.htm>;

b) transmițând o solicitare, prin poșta electronică, la adresa/adresele menționată/menționate pe portalul A.N.A.F., utilizând: <http://anaf.mfinante.ro/wps/portal/>;

c) transmițând o solicitare în scris, prin poștă sau direct la registratura direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, sau a Direcției generale de administrare a marilor contribuabili.”

Societatea petentă nu a putut face dovada cu documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală că a procedat la verificarea valabilității codului de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată al clientului din Spania, conform procedurii prevăzute în Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1706/2006 deși potrivit acestei proceduri, ”*verificarea valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA, furnizate vânzătorilor din România de către cumpărători din alte state membre, cade în sarcina vânzătorului;[...].*”

În raport de cele prezentate mai sus, pentru acest capăt de cerere contestația formulată de petentă va fi respinsă ca neîntemeiată.

Pe cale de consecință, în conformitate cu prevederile art.133 alin. (1) și alin.(2) lit.c), art. 134 și art. 138 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 85, art. 86, art. 87, art. 205, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

1. Respingerea contestației formulate de **S.C. X** cu sediul în Arad,, jud. Arad împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR nr.....2011 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, ca inadmisibilă.

2. Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR nr.2011 emisă de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Arad la **S.C. X S.R.L.** pentru capătul de cerere privind suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar aferentă facturii de stornare nr.....2009 emisă de societatea petentă către S.C. B S.R.L. Bocsig, urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, prin organele sale de specialitate, să efectueze o nouă inspecție fiscală pentru aceeași perioadă verificată, conform actelor normative în

vigoare, ținând cont de aspectele reținute în prezenta decizie și în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

3. Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR nr.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad pentru capătul de cerere privind suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar aferentă facturilor emise cătredin Spania, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.